

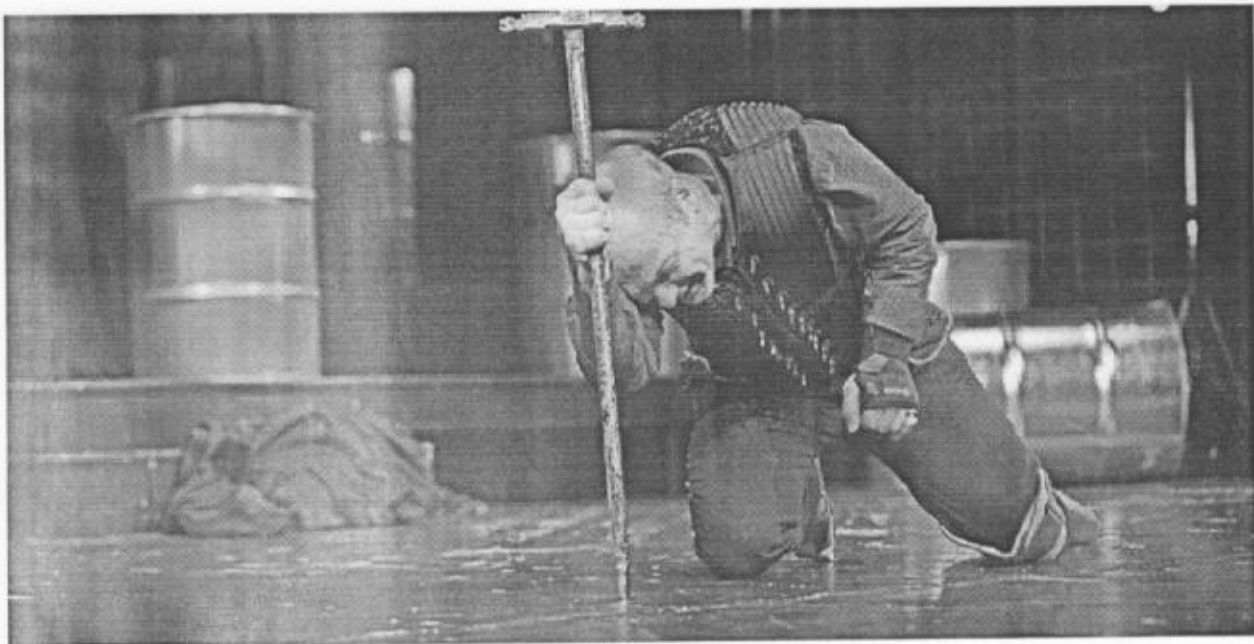
NÉPSZABADSÁG ONLINE

A nemek harca

Színház – Lehangelő előadásokkal telt a POSZT első fele, már csak a zárásban lehet bízni

Még sosem kérdeztük kissé indignálódva egyetlen válogatótól sem a Pécsi Országos Színházi Találkozón, milyen alapon került be a válogatásba egy bizonyos előadás. (Ez nem jelenti azt, hogy az elmúlt 12 POSZT alatt sosem motoszkált volna a fejünkben effajta kérdés.) A szelekció szubjektív, bár a szakmai minimum nem kiiktatható belőle.

Szemere Katalin | Népszabadság | 2013. június 13. | nincs komment

A komáromi III. Richárd beválogatása például teljességgel érthetetlen
Kiss Gibbo Gábor

De az idén a komáromi III. Richárd kapcsán nem lehetett elmenni mellette. Választ a dramaturg-rendező-tanár Soltészky Tibor – aki Szigethy Gábor író-rendező-színháztörténéssel együtt válogatott – csak egy kávézás keretében ígért.

Persze nagy kérdés, hogy a hatodik napra nekünk fogyott-e el a türelmünk, vagy ez a produkció végképp feszítválelles. Kissé bánjuk, hogy nem ültünk be azokra az előadásokra, amelyeket korábban már láttunk, így nem is jutott a jóból: sem a remek nemzeti Amphitryonból (rendező: Gothár Péter) vagy a szerintünk az évad legkiválóbbjából, a Peer Gyntből (rendezte: Ascher Tamás, főszereplő: Polgár Csaba). Sajnáljuk, mert így gyakorlatilag kedd estéig a marosvásárhelyi Bányavakság kivételével csak közepesenél rosszabb előadásokat láttunk. Az igazsághoz tartozik, hogy nemcsak a III. Richárd került érthetetlen módon a versenybe, de a debreceni Bolha a fülbe is. Erről már egy korábbi cikkben megemlékeztünk, de arról nem szóltunk, hogy a szakmai beszélgetése gyakorlatilag kudarcba fulladt, mert sem a rendező, sem a főszereplők, sem a válogatók nem jelentek meg, és a színház, valamint a POSZT által felkért – munkájukért honoráriumot felvevő – hozzászólók is kerülgettek, hogy minősítsék a Vidnyánszky Attila rendezte produkciót. De azt sem könnyű megindokolni, hogyan került versenybe a Színésznök című zalaegerszegi előadás, amely esetében sem a darab, sem a produkció, sem a színészek játéka

A nemek harca

Színház – Lehangoló előadásokkal telt a POSZT első fele, már csak a zárásban lehet bízni

Még sosem kérdeztük kissé indignálódva egyetlen válogatótól sem a Pécsi Országos Színházi Találkozón, milyen alapon került be a válogatásba egy bizonyos előadás. (Ez nem jelenti azt, hogy az elmúlt 12 POSZT alatt sosem motoszkált volna a fejünkben effajta kérdés.) A szelekió szubjektív, bár a szakmai minimum nem kiiktatható belőle.

Szemere Katalin | Népszabadság | 2013. június 13. | nincs komment

nem indokolta a beválogatást. (Tisztelet a kivételnek: őket Ecsedi Erzsébetnek és Kiss Marinak hívják.) Mint ahogy az is érthetetlen, hogy négy olyan kiváló színész, mint Kovács Lajos, Hunyadkúrti György, Rátóti Zoltán és Mészáros Sára miként tud olyan hullámzóan lehangoló teljesítményt nyújtani, mint amelyet a Vaknyugat című kaposvári produkcióban láttunk.

Most már csak a fesztivál utolsó napjaiban bízhatunk, például A vágy villamosában, amelyet a miskolci színház hozott el Pécsre, vagy a vígszínházi Jóembert keresünkben és a Proton produkciójában, a Mundruczó Kornél rendezte Szégyenben.

HIRDETÉS

Szakmai szempontból a Színházi Dramaturgok Céhe által szervezett Nyílt Fórum a POSZT legnagyobb nyeresége, még akkor is, ha nem közvetlenül része a fesztiválnak. Programjai iránt akkora az érdeklődés, hogy néha a pótszék sem elegendő. Szánalmas ugyanakkor, hogy már jócskán elindult a színházi találkozó, amikor kiderült, egymillió forinttal kevesebbet kapnak a Nemzeti Kulturális Alaptól, mint amennyit (2,5 milliót) korábban megszavaztak nekik. Hogy ki és miért húzta majd a felére a támogatást, senki sem tudja.

A döntésnek feltehetően semmi köze ahhoz, hogy az idei fórum olyan fontos kérdéssel is foglalkozik, mint a III/III-asok ügye. Hétfőre Kiss Csaba rendezte meg a Megtisztulás helyett című dokumentum-színházi előadást Kenedi János és a III/III-as ügyosztállyal kapcsolatos levelei alapján. Ebbe már nem került bele Kenedi János 2004 februárjában írt cikke, amelyben revideálta korábbi álláspontját, miszerint felmenti Tart, és a rendszert működtetőit okolja a besúgásért. Mint Szőnyei Tamás – a Titkos írás 1–2. Állambiztonsági szolgálat és irodalmi élet 1956–1990 című kötet összeállítója – a másnapi beszélgetésben elmondta: Tar 6-os kartonja hazafias alapon való beszerzéséről tanuskodik, nem is sugallja, hogy miként korábban sokan sejtették, homoszexualitásával megszarolva állt volna besúgónak. (Ilyesféle „kényes” körülményekről a kartonokban semmit sem találni.)

Szőnyeit a Nyílt Fórum füzetben megjelent Ménes Attila-darab kapcsán hívták meg, A Bihari fedőnevű ügynök élete című dráma ürügyén beszélgettek a titkosszolgálati életekről. A főként Tar Sándorról szóló darabot egyébként Máté Gábor már elkérte a szerzőtől a budapesti Katona József Színháznak. A színész-rendező-igazgató videofelvételől azt mondta: gyanúja szerint Ménesinek mintha személyes köze lenne a történethez, és ezt szeretné kiírni magából. Szerinte valójában pszichiáter lenne ez a papírforma.

A szerző – aki rendkívül jóban volt Tarral – valóban lelki szükségletből írta meg a Biharit (a debreceni író fedőneve egyébként Hajdú volt), de nemcsak egy ember vonásaiból gyúrta a darabbeli Sándor figuráját. A másik atyai

A nemek harca

Színház – Lehangoló előadásokkal telt a POSZT első fele, már csak a zárásban lehet bízni

Még sosem kérdeztük kissé indignálódva egyetlen válogatótól sem a Pécsi Országos Színházi Találkozón, milyen alapon került be a válogatásba egy bizonyos előadás. (Ez nem jelenti azt, hogy az elmúlt 12 POSZT alatt sosem motoszkált volna a fejünkben effajta kérdés.) A szelekció szubjektív, bár a szakmai minimum nem kiiktatható belőle.

Szemere Katalin | Népszabadság | 2013. június 13. | nincs komment

Jóbarátja, a Kádár-korszak egyik ellenzéki figurája, Mikes Tamás volt, akiről szintén kiderült, hogy évtizedekig besúgott. (Róla szól Andor Mihály könyve, a Szegény Micsinay is.) Radnóti Zsuzsa dramaturg azért akarta mindenáron a Biharit közreadni a Nyílt Fórum füzetben, mert szerinte kevés darab szól kibeszéletlen dolgainkról.

Ugyanerről szólt egyébként az Elnöknök című fórum is, amelyben Veiszer Alinda három színgazgatónövel beszélgetett. A debreceni teátrumot július 1-jétől vezető Ráckevei Annával, a táncművész-koreográfus Bozsik Yvette-tel és a Turay Ida Színházat irányító Darvasi Ilonával. (Azt nem tudtuk meg, miért nem hívták meg a posztjára épp most újra pályázó Eszenyi Enikőt, hiszen a Vígszínház társulatát már láttuk aznap a POSZT-on, sőt napokra letáboroznak majd a Király utca egyik éttermében.) Felvezetés nélkül is kiderült, hogy három teljesen különböző attitűdről és színházi eszményről beszélünk. A Turay Ida Színházról megtudtuk, tetemes előadásszámát és jegybevételét többek között művelődési házbeli előadásokból gyűjti, és az igazgatónő meglehetősen kemény kézzel fogja a csapatot. Nemcsak a díszletek- és jelmezek tervezését, válogatását vállalja fel, hanem ő dönti el az összes előadás szereposztását is. Maximum a címszereplőt kérdezi meg, van-e kifogása bárki ellen. A rendezőknek ebbe abszolút nincs beleszólásuk – ha jól értettük –, ők csak az ügynevezett járásokat vázolják fel, azaz, hogy melyik színész honnan lépjen be a színpadra. Az ügynevezett lila ködöt a direktornő nem engedélyezi, mint mondja, ők klasszikus színházat visznek szép díszletekkel, jelmezekkel, a társulatban pedig a Madách Színház korábbi prózai színészei, valamint a soproni színház egykori tagjai játszanak, köztük több Kossuth-díjas.

Szóba került a női érzékenység is, abban az összefüggésben, hogy előny-e vagy hátrány egy vezető számára. Bozsik Yvette arról beszélt, őt érzékenysége nem biztos, hogy alkalmassá tette volna az igazgatói posztra, Ráckevei Anna meg finoman lesöpörte azt a Darvasi Ilona által felvetett sztereotípiát, miszerint a nők sokkal többet bírnak, mint a férfiak. Nem a neme teszi alkalmassá az embert egy igazgatói posztra, hanem a személyisége, a személyiségjegyei –állította.

 Recommend Be the first of your friends to recommend this.

HIRDETÉS